

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-175>

УДК 330.34:004.9

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

DIGITAL ECONOMY AS AN ELEMENT OF ENSURING SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT UNDER MODERN CONDITIONS

Макаревич Ольга Вікторівнакандидат економічних наук, доцент,
Національний університет харчових технологій
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2415-7929>**Бура Анна Олександрівна**магістр,
Національний університет харчових технологій
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4087-8335>**Makarevych Olha, Bura Anna**
National University of Food Technologies

У статті досліджено роль цифрової економіки як складової механізму забезпечення стійкого розвитку підприємств в умовах сучасних викликів. Систематизовано підходи вітчизняних і зарубіжних авторів до визначення цифровізації та її впливу на стійкість підприємств. Виявлено спільне та відмінне у наукових поглядах: вітчизняні дослідники акцентують на прикладному вимірі, тоді як зарубіжні – на системних і вимірюваних ефектах. Визначено ключові цифрові інструменти на мікрорівні (CRM, ERP, хмарні технології, Big Data, е-комерція) та макrorівні (е-урядування, платформа «Дія», стандарти DESI). Обґрунтовано, що в умовах воєнного стану та євроінтеграції цифрова економіка набуває стратегічного значення для відновлення та підвищення конкурентоспроможності економіки України. Запропоновано пріоритетні напрями імплементації цифровізації для підприємств різних рівнів.

Ключові слова: цифрова економіка, цифровізація, стійкий розвиток, підприємство, цифрова трансформація, конкурентоспроможність.

The article examines the digital economy as a component of the mechanism for ensuring sustainable development of enterprises under wartime and European integration conditions. Ukraine's accelerating digital transition since 2020, combined with the economic shocks of the full-scale Russian invasion, makes the topic particularly relevant: enterprises have had to maintain continuity and competitiveness simultaneously, and digital tools proved central to that task. The study draws on a review of Ukrainian and foreign publications (2018–2025), comparative analysis of definitional approaches to the digital economy and digitalization, and secondary data on Ukraine's IT sector and EU digital benchmarks. Domestic scholars tend to emphasise the applied, sector-specific dimension of digitalization, while foreign researchers focus on its systemic and measurable effects on sustainable development indicators – a distinction that shapes how recommendations are formulated for different policy levels. The analysis identifies the main channels through which digitalization strengthens enterprise resilience: reducing operational costs through automation, preserving and expanding markets via e-commerce, improving management quality through big data analytics, and deepening integration with public services through e-governance tools. At the enterprise level, cloud ERP/BAS systems, CRM platforms, and digital marketing are the most impactful instruments; at the macro level, the Diia platform, Prozorro, and DESI-aligned policy reforms create the enabling environment. The Ukrainian IT sector's ability to grow its export revenues to USD 7.3 billion in 2022 – the only sector with positive export dynamics that year – illustrates the strategic importance of digitalization under crisis conditions, though the subsequent decline to USD 6.45 billion by 2024 signals that resilience cannot be taken for granted. The practical contribution of the article is a structured framework of digital tools for enterprise sustainability and a set of priority directions for Ukrainian enterprises operating under martial law and pursuing European integration.

Keywords: digital economy, digitalization, sustainable development, enterprise, digital transformation, competitiveness.

Постановка проблеми. Цифрова економіка набуває ролі одного з головних чинників формування механізмів стійкого економічного розвитку в сучасному суспільстві. Широке впровадження цифрових технологій у виробничі процеси та сферу послуг сприяє підвищенню ефективності, покращенню якості управління та створенню нових форм взаємодії між державою, підприємствами і споживачами.

Особливої актуальності дослідження набуває в умовах повномасштабної війни та євроінтеграційних перетворень. ІТ-сектор України довів, що цифрова економіка здатна бути чинником стійкості навіть в умовах гострої кризи. Водночас цифровізація супроводжується викликами: нерівним доступом до технологій, ризиками кібербезпеки та дефіцитом кадрів [15].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика цифрової економіки та її впливу на стійкий розвиток привертає дедалі більшу увагу наукової спільноти. Вітчизняні вчені акцентують переважно на прикладних аспектах: Ляшенко В. І. та Вишневецький О. С. обґрунтовують, що цифровізація здатна змінювати саму структуру виробничих відносин і слугувати основою «проривного розвитку» [2]; Кравчук Н. О., Римар О. Г. та Бортнік Н. В. розглядають її як ключовий ресурс повоєнного відновлення [8]; Штик Ю., Семенова Д. та Ковальська К. показують, як цифровізація бізнес-процесів вписується у логіку цілей сталого розвитку [4].

Коломоєць Є. аналізує цифрову трансформацію як основу конкурентоспроможності бізнесу [5]. Алексеєвська Г. та Чайковська М. досліджують ІКТ-сектор України, фіксуючи зростання інтернет-аудиторії і скорочення цифрових розривів попри військові виклики [6]. На міжнародному рівні Varriale V. зі співавторами на основі систематичного аналізу 1098 стійких бізнес-практик із 578 наукових праць доводять, що цифрові технології є дієвим інструментом досягнення цілей ООН зі сталого розвитку у 17 галузях [17]. Восеан С. та Varzani A. емпірично підтверджують зв'язок між цифровою трансформацією і показниками сталого розвитку серед країн ЄС [18].

Порівняльний аналіз наведених підходів дозволяє виявити як спільні риси, так і суттєві відмінності у розумінні цифровізації та її впливу на стійкий розвиток підприємств (табл. 1). Спільним є визнання цифрових технологій ключовим чинником адаптивності. Відмінним – акцент і рівень аналізу: вітчиз-

няні дослідники здебільшого зосереджені на прикладних рішеннях і секторальних кейсах, тоді як зарубіжні вимірюють системні ефекти через макропоказники. Наукова новизна цього дослідження полягає у комплексній систематизації цифрових інструментів стійкого розвитку підприємств одночасно на мікро- та макрорівнях в умовах повномасштабної війни та євроінтеграції.

Формулювання цілей статті. Мета статті – дослідити роль цифрової економіки як складової механізму забезпечення стійкого економічного розвитку підприємств, систематизувати підходи науковців до цієї проблеми та визначити пріоритетні напрями імплементації цифровізації на мікро- та макрорівнях.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під цифровою економікою прийнято розуміти сукупність економічних відносин, що здійснюються з використанням інформаційно-комунікаційних і цифрових технологій. Вона охоплює електронну комерцію, цифрові платформи, онлайн-послуги та цифровізовані підприємства реального сектору. Ляшенко В. І. та Вишневецький О. С. виділяють чотири етапи цифрової революції, підкреслюючи роль цифровізації у проривному розвитку [2, с. 14]. Вишневецький О. С. розглядає цифрові платформи як ключовий механізм стратегічного управління, що дозволяє знижувати інформаційну асиметрію між суб'єктами господарювання [10, с. 7].

Стійкий розвиток підприємства передбачає його здатність зберігати адаптивність у мінливому середовищі. Чмут О. О. трактує механізм стійкого розвитку як систему, що включає раціональне використання потенціалу, моніторинг ризиків та інноваційну гнучкість [1, с. 35]. Танклевська Н.С. та Мірошниченко В.О. пов'язують фінансову стійкість підприємства із рівнем цифровізації управлінських процесів [11, с. 250].

Зв'язок між цифровізацією та стійким розвитком не є прямолінійним – він реалізується поступово, через зміну операційної логіки підприємства. Автоматизація рутинних процесів вивільняє ресурси для стратегічних завдань; е-комерція та онлайн-платформи дозволяють зберігати ринки збуту навіть при фізичній недоступності традиційних каналів; аналітика великих даних підвищує якість управлінських рішень, особливо в умовах невизначеності; нарешті, е-урядування скорочує транзакційні витрати взаємодії з державою та контрагентами. Кравченко М. О. та Салабай В. О. наголошують, що цифрова трансформація – це не

технологічне оновлення, а зміна самої моделі функціонування підприємства [9, с. 149]. Саме тому ефект від цифровізації відчувається не відразу, а накопичується в міру зміни організаційної культури та компетенцій персоналу.

Порівняльний аналіз наукових підходів до цифровізації та стійкого розвитку підприємств, систематизованих у межах цього дослідження, наведено у табл. 1.

На мікрорівні ключовими цифровими інструментами забезпечення стійкості є ERP/BAS-системи, CRM, хмарні технології, великі дані та цифровий маркетинг (табл. 2). Шепелюк В. підкреслює, що впровадження хмарних ERP-рішень з модулями кіберзахисту забезпечує безперервність бізнес-процесів навіть при фізичному руйнуванні інфраструктури [15, с. 62].

На макрорівні цифрова економіка є інструментом державної політики стійкого розвитку. В Україні цим займається Міністерство цифрової трансформації. Серед пріоритетних напрямів – е-урядування через «Дію», відкриті дані, цифрові публічні закупівлі та всі інші процеси, що пов'язані або можуть бути реалізовані з використанням інформаційних та цифрових технологій. Сьогодні викорис-

тання цифрових застосунків та інструментів стрімко збільшується, до прикладу Алексєєвська Г. та Чайковська М. фіксують стійке зростання кількості інтернет-користувачів і скорочення внутрішніх цифрових розривів навіть в умовах воєнного часу [6].

Євроінтеграційний вектор посилює роль цифровізації, що відображається через показник Індексу цифрової економіки та суспільства ЄС (DESI). Країни з вищим рівнем цифровізації демонструють вищі темпи зростання ВВП і нижчий рівень безробіття [7]. Шашина М. В. зі співавторами наголошують на необхідності персоналізованих стратегій цифрової трансформації для успішної інтеграції у ринок ЄС [16, с. 656].

Показовою є динаміка ІТ-сектору під час і після повномасштабного вторгнення. У 2022 р. він став єдиною галуззю з позитивною динамікою експорту – 7,35 млрд дол. США, або 4,5% ВВП [21]; кількість підприємств у секторі цифрових послуг сягала 8 200 [21]. Утім, вже у 2023–2024 рр. ІТ-експорт скоротився до 6,7 та 6,45 млрд дол. США відповідно, очевидна стійкість сектору і вона реальна, але не безмежна. Це свідчить про те, що цифровізація дійсно формує певний «буфер» стійкості для підприємств, але без системної держав-

Таблиця 1

Порівняльна матриця наукових підходів до цифровізації та стійкого розвитку підприємств

Автор(и)	Рік	Акцент дослідження	Рівень аналізу	Внесок у розуміння стійкості
Ляшенко В. І., Вишневський О. С.	2018	Цифрова модернізація як драйвер проривного розвитку	Макро (нац. економіка)	Структурні зміни виробничих відносин
Кравчук Н. О. та ін.	2022	Цифровізація як ресурс повоєнного відновлення	Макро / галузевий	Антикризова функція цифрової економіки
Штик Ю., Семенова Д., Ковальська К.	2023	Цифровізація бізнес-процесів екопідприємств і SDG	Мікро	Зв'язок цифровізації з ESG та ЦСП
Кравченко М. О., Салабай В. О.	2023	Цифрова трансформація як зміна бізнес-моделі	Мікро	Організаційний вимір трансформації
Коломоєць Є.	2024	Цифрова трансформація і конкурентоспроможність бізнесу	Мікро / галузевий	Конкурентні переваги через цифровізацію
Varriale V. та ін.	2025	Цифрові технології і досягнення SDG у 17 галузях	Мезо / міжнародний	Кількісне підтвердження ефектів (1 098 практик)
Bocean C., Varzaru A.	2023	Цифрова трансформація і показники сталого розвитку країн ЄС	Макро / міжнародний	Емпіричний зв'язок між DESI і SDG-індексами

Джерело: сформовано авторами на основі [2; 4; 5; 8; 9; 17; 18]

Таблиця 2

Цифрові інструменти забезпечення стійкого розвитку підприємства

Інструмент	Функція	Ефект для стійкості
CRM-системи	Управління відносинами з клієнтами	Підвищення лояльності, прогнозування попиту
ERP / BAS	Інтегроване управління ресурсами підприємства	Оптимізація витрат, прозорість процесів
Big Data та аналітика	Обробка великих масивів даних	Якісні управлінські рішення, ризик-менеджмент
Хмарні технології	Зберігання та обробка інформації поза локальною мережею	Безперервність бізнесу, захист даних, економія на ІТ
Е-комерція та онлайн-платформи	Продаж товарів і послуг через мережу Інтернет	Розширення ринків, незалежність від геолокації
Цифровий маркетинг (SMM, таргетинг, SEO)	Просування продукту в цифровому середовищі	Точна сегментація аудиторії, зростання впізнаваності

Джерело: сформовано авторами на основі [5; 9; 11; 15]

ної підтримки та інвестицій у кіберзахист він (буфер) звувається.

Попри переваги, цифровізація супроводжується системними ризиками. Шепелюк В. визначає кіберстійкість одним із ключових параметрів сталого розвитку бізнесу в цифровому середовищі [15, с. 60]. Серед інших обмежень – високі початкові витрати на впровадження, цифровий розрив між регіонами та підприємствами різного розміру, дефіцит цифрових кадрів. Максименко І., Акімов А. та Маркова С. доводять, що регіони з вищим рівнем цифровізації демонструють нижчий рівень безробіття та бідності [12, с. 176].

Спираючись на проведений аналіз, можна визначити такі пріоритетні напрями для підприємств: впровадження хмарних ERP/CRM-рішень з модулями кіберзахисту; розвиток е-комерції та мультимедійних платформ для збереження ринків; використання аналітики великих даних для стратегічного управління; корпоративна підготовка цифрових кадрів; активна участь у державних цифрових програмах (Дія.Бізнес, Prozorro); узгодження стратегій з SDG та стандартами ESG як умова доступу до міжнародного фінансування [17].

Висновки. Цифрова економіка є повноцінною складовою механізмом забезпечення стійкого розвитку підприємств, а не допоміжним інструментом чи тимчасовим рішенням. Проведене дослідження підтвердило, що цей зв'язок реалізується через підвищення операційної ефективності, розширення ринків, покращення якості управлінських рішень та поглиблення взаємодії з державою – і жоден

із цих каналів не працює ізольовано від інших.

Здійснений порівняльний аналіз вітчизняних і зарубіжних публікацій виявив суттєву розбіжність у дослідницьких акцентах. Українські науковці переважно описують прикладні аспекти цифровізації – конкретні інструменти, галузеві кейси, антикризові заходи, – тоді як зарубіжні роботи зосереджені на вимірюванні системних ефектів: зв'язку між рівнем цифровізації та макроекономічними показниками, продуктивністю праці, регіональною нерівністю. Ця розбіжність не є недоліком – вона відображає різні стадії розвитку досліджень: Україна перебуває на етапі формування доказової бази, тоді як країни ЄС – на етапі її систематизації. Відповідно, найбільш актуальним напрямом для вітчизняної науки є розроблення кількісних моделей оцінювання впливу цифровізації на фінансові показники стійкості підприємств у секторальному розрізі.

Досвід українського ІТ-сектору наочно підтверджує двоїсту природу цифрової стійкості. З одного боку, він продемонстрував здатність зберігати й нарощувати потенціал навіть в умовах фізичного руйнування інфраструктури – ставши єдиною галуззю з позитивною експортною динамікою у перший рік повномасштабного вторгнення. З іншого боку, подальше поступове зниження експортних показників засвідчило, що ця стійкість не є самовідтворюваною: без системної державної підтримки, інвестицій у кіберзахист і відтворення кадрового потенціалу навіть найбільш цифровізований сектор поступово

втрачає позиції. Для підприємств інших галузей цей досвід слугує орієнтиром: цифровізація формує конкурентну перевагу лише тоді, коли вона підкріплена відповідною організаційною та державною інфраструктурою.

Для підприємств, що працюють в умовах воєнного стану та орієнтуються на євроінтеграцію, пріоритетними напрямками є впровадження хмарних ERP/CRM-рішень із вбудованим кіберзахистом, розвиток мультимедійної електронної комерції та узгодження стратегій зі стандартами ESG і цілями сталого розвитку як умова доступу до міжнародного фінансування. При цьому жоден із цих інструментів не дає очікуваного ефекту без паралельного інвестування у цифрові компетенції персоналу – саме людський чинник залишається ключовим обмеженням цифрової трансформації на рівні підприємства.

Разом з тим позитивну динаміку ІТ-сектору не можна автоматично екстраполювати на всі галузі. Питання про універсальну ефективність цифровізації для підприємств різного масштабу і профілю залишається відкритим і потребує окремого емпіричного дослідження. Дане дослідження свідомо обмежене теоретико-аналітичним форматом із метою систематизації наявного знання та виявлення ключових прогалин. Головною серед них є відсутність верифікованих кількісних моделей для оцінювання впливу цифровізації на фінансову стійкість підприємств різних галузей в умовах воєнної економіки. Наступним кроком авторів стане емпіричне дослідження на вибірці підприємств харчової та переробної промисловості, де цифровий розрив між великими і малими виробниками залишається одним із найгостріших і найменш вивчених.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Чмут О. О. Фундаментальні аспекти механізму сталого розвитку підприємств: концептуальний і нормативний базис. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2024. № 53. С. 33–38. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2307-8030/2024-53-5>
2. Ляшенко В. І., Вишневецький О. С. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку. Київ: Інститут економіки промисловості НАН України, 2018. 252 с.
3. Котелевець Д. О. Тенденції розвитку цифрової економіки в Україні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2022. № 5. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-5-03-01>
4. Штик Ю., Семенова Д., Ковальська К. Цифровізація бізнес-процесів екоорієнтованих підприємств в умовах сталого розвитку. *Підприємництво та інновації*. 2023. № 28. С. 70–73.
5. Коломоєць Є. Цифрова трансформація бізнесу як основа підвищення його конкурентоспроможності. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 4(51). С. 72–80. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-10>
6. Алексєєвська Г., Чайковська М. Трансформація ІКТ-сектору в Україні: аналіз тенденцій та стратегії сталого розвитку. *Економіка та суспільство*. 2024. № 60. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-98>
7. Digital Economy and Society Index (DESI) 2023. European Commission. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi> (дата звернення: 01.03.2025).
8. Кравчук Н. О., Римар О. Г., Бортнік Н. В. Цифрова економіка як один із напрямів розвитку повоєнної економіки України. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2022. Т. 21. № 3(52). С. 155–169. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.3\(52\).275799](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.3(52).275799)
9. Кравченко М. О., Салабай В. О. Роль цифрових трансформацій бізнес-процесів підприємств. *Економічний вісник НТУУ «КПІ»*. 2023. № 26. С. 148–153. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.26.2023.286988>
10. Вишневецький О. С. Цифрова платформізація стратегічного управління економікою України. *Економіка промисловості*. 2021. № 3(95). С. 5–24. DOI: <https://doi.org/10.15407/econindustry.2021.03.005>
11. Tanklevska N. S., Miroshnychenko V. O. Financial sustainability of enterprises in the digital economy. *Biznesinform*. 2024. № 3. P. 249–255. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-3-249-255>
12. Maksymenko I., Akimov A., Markova S. Trends in the digital transformation of Ukraine's economy in the context of war. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2024. Vol. 10(1). P. 175–184. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2024-10-1-175-184>
13. Verbivska L., Abramova M., Gudz M., Lyfar V., Khilukha O. Digitalization of the Ukrainian economy during a state of war is a necessity of the time. *Amazonia Investiga*. 2023. Vol. 12(68). P. 184–194. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.68.08.17>
14. OECD. Enhancing Resilience by Boosting Digital Business Transformation in Ukraine. OECD Publishing. 2024. DOI: <https://doi.org/10.1787/4b13b0bb-en>

15. Shepeliuk V. Digital Transformation of Accounting and Analytical Processes in Ukraine: Trends, Challenges, and Security Imperatives (2020–2025). *Economics, Finance and Management Review*. 2025. № 3(23). P. 58–66. DOI: <https://doi.org/10.36690/2674-5208-2025-3-58-66>
16. Shashyna M., Pavliuk T., Polusmiak Y., Piddubnyy Y., Matvieieva N. European Integration and Globalisation of Ukraine's Digital Economy: Strategic Directions and Prospects. *Salud, Ciencia Y Tecnología – Serie De Conferencias*. 2024. Vol. 3. P. 656. DOI: <https://doi.org/10.56294/sctconf2024.656>
17. Varriale V., Camilleri M. A., Cammarano A., Michelino F., Müller J., Strazzullo S. Unleashing digital transformation to achieve the sustainable development goals across multiple sectors. *Sustainable Development*. 2025. Vol. 33(1). P. 565–579. DOI: <https://doi.org/10.1002/sd.3139>
18. Bocean C., Varzaru A. EU countries' digital transformation, economic performance, and sustainability analysis. *Humanities and Social Sciences Communications*. 2023. Vol. 10. Article 875. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02415-1>
19. Ding C., Liu C., Zheng C., Li F. Digital Economy, technological innovation and High-Quality economic development: Based on Spatial effect and mediation effect. *Sustainability*. 2022. Vol. 14(1). Article 216. DOI: <https://doi.org/10.3390/su14010216>
20. Shcherban T., Hoblyk V., Chernychko T., Pigosh V., Kozyk I. Assessment of the digital transformation of Ukraine's economy: Challenges, opportunities, and strategic prospects. *Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series «Economics»*. 2025. Vol. 12(1). P. 159–168. DOI: <https://doi.org/10.52566/msu-econ1.2025.159>
21. Національний банк України. Статистика зовнішнього сектору: платіжний баланс. 2025. URL: <https://bank.gov.ua/en/statistic/sector-external> (дата звернення: 01.02.2026).

REFERENCES:

1. Chmut, O. O. (2024). Fundamentalni aspekty mekhanizmu staloho rozvytku pidpriemstv: kontseptualnyi i normatyvnyi bazys [Fundamental aspects of the mechanism of sustainable development of enterprises]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriya Ekonomichni nauky*, 53, 33–38. <https://doi.org/10.32999/ksu2307-8030/2024-53-5>
2. Liashenko, V. I., & Vyshnevskiy, O. S. (2018). Tsyfrova modernizatsiia ekonomiky Ukrainy yak mozhlyvist proryvnoho rozvytku [Digital modernization of Ukraine's economy as an opportunity for breakthrough development]. Institute of Industrial Economics of NAS of Ukraine.
3. Kotelevets, D. O. (2022). Tendentsii rozvytku tsyvrovoi ekonomiky v Ukraini [Trends in the development of the digital economy in Ukraine]. *Problemy suchasnykh transformatsii*. Seriya: ekonomika ta upravlinnia, 5. <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-5-03-01>
4. Shtyk, Yu., Semenova, D., & Kovalska, K. (2023). Tsyfrovizatsiia biznes-protsesiv ekoorientovanykh pidpriemstv v umovakh staloho rozvytku [Digitalization of business processes of eco-oriented enterprises in conditions of sustainable development]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii*, 28, 70–73.
5. Kolomoiets, Ye. (2024). Tsyfrova transformatsiia biznesu yak osnova pidvyshchennia yoho konkurentospromozhnosti [Digital transformation of business as a basis for improving its competitiveness]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, 4(51), 72–80. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-10>
6. Aleksieievskaya, H., & Chaikovskaya, M. (2024). Transformatsiia IKT-sektoru v Ukraini: analiz tendentsii ta stratehii staloho rozvytku [Transformation of the ICT sector in Ukraine: analysis of trends and sustainable development strategies]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 60. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-98>
7. European Commission. (2023). Digital Economy and Society Index (DESI) 2023. <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi>
8. Kravchuk, N. O., Rymar, O. H., & Bortnyk, N. V. (2022). Tsyfrova ekonomika yak odyn iz napriamiv rozvytku povoiennoi ekonomiky Ukrainy [Digital economy as one of the directions for the development of the post-war economy of Ukraine]. *Rynkova ekonomika: suchasna teoriia i praktyka upravlinnia*, 21(3), 155–169. [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.3\(52\).275799](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.3(52).275799)
9. Kravchenko, M. O., & Salabai, V. O. (2023). Rol tsyfrovykh transformatsii biznes-protsesiv pidpriemstv [The role of digital transformations of business processes of enterprises]. *Ekonomichni visnyk NTUU «KPI»*, 26, 148–153. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.26.2023.286988>
10. Vyshnevskiy, O. S. (2021). Tsyfrova platformizatsiia stratehichnoho upravlinnia ekonomikoju Ukrainy [Digital platformization of strategic economic management of Ukraine]. *Ekonomika promyslovosti*, 3(95), 5–24. <https://doi.org/10.15407/econindustry.2021.03.005>
11. Tanklevska, N. S., & Miroshnychenko, V. O. (2024). Financial sustainability of enterprises in the digital economy. *Biznesinform*, 3, 249–255. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-3-249-255>

12. Maksymenko, I., Akimov, A., & Markova, S. (2024). Trends in the digital transformation of Ukraine's economy in the context of war. *Baltic Journal of Economic Studies*, 10(1), 175–184. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2024-10-1-175-184>
13. Verbivska, L., Abramova, M., Gudz, M., Lyfar, V., & Khilukha, O. (2023). Digitalization of the Ukrainian economy during a state of war is a necessity of the time. *Amazonia Investiga*, 12(68), 184–194. <https://doi.org/10.34069/AI/2023.68.08.17>
14. OECD. (2024). Enhancing Resilience by Boosting Digital Business Transformation in Ukraine. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/4b13b0bb-en>
15. Shepeliuk, V. (2025). Digital Transformation of Accounting and Analytical Processes in Ukraine: Trends, Challenges, and Security Imperatives (2020–2025). *Economics, Finance and Management Review*, 3(23), 58–66. <https://doi.org/10.36690/2674-5208-2025-3-58-66>
16. Shashyna, M., Pavliuk, T., Polusmiak, Y., Piddubnyy, Y., & Matvieieva, N. (2024). European Integration and Globalisation of Ukraine's Digital Economy: Strategic Directions and Prospects. *Salud, Ciencia Y Tecnología – Serie De Conferencias*, 3, 656. <https://doi.org/10.56294/sctconf2024.656>
17. Varriale, V., Camilleri, M. A., Cammarano, A., Michelino, F., Müller, J., & Strazzullo, S. (2025). Unleashing digital transformation to achieve the sustainable development goals across multiple sectors. *Sustainable Development*, 33(1), 565–579. <https://doi.org/10.1002/sd.3139>
18. Bocean, C., & Varzaru, A. (2023). EU countries' digital transformation, economic performance, and sustainability analysis. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10, 875. <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02415-1>
19. Ding, C., Liu, C., Zheng, C., & Li, F. (2022). Digital Economy, technological innovation and High-Quality economic development: Based on Spatial effect and mediation effect. *Sustainability*, 14(1), 216. <https://doi.org/10.3390/su14010216>
20. Shcherban, T., Hoblyk, V., Chernychko, T., Pigosh, V., & Kozyk, I. (2025). Assessment of the digital transformation of Ukraine's economy: Challenges, opportunities, and strategic prospects. *Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series «Economics»*, 12(1), 159–168. <https://doi.org/10.52566/msu-econ1.2025.159>
21. Natsionalnyi bank Ukrainy [National Bank of Ukraine]. (2025). Statystyka zovnishnioho sektoru: platizhnyi balans [External sector statistics: balance of payments]. <https://bank.gov.ua/en/statistic/sector-external>

Дата надходження статті: 17.04.2026

Дата прийняття статті: 07.05.2026

Дата публікації статті: 14.05.2026